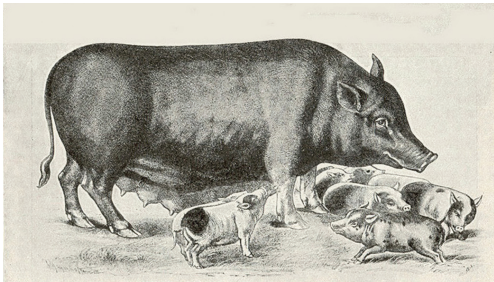

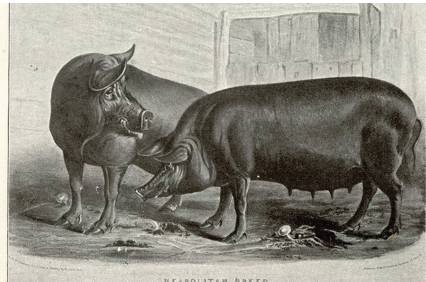
2 | Ontwikkelingen in Engeland

In Engeland werden vroegrijpe rassen ontwikkeld door kruisingen van de oorspronkelijke Landvarkens met varkens van Napolitaanse, Spaans-Portugese en Oost-Aziatische oorsprong.

Tussen 1770 en 1780 voerde men in Engeland Chinese varkens in die werden gekruist met een aantal lokale rassen. Deze varkens schijnen, afgezien van enkele bonte of zwarte, wit te zijn geweest. De Zuidoost-Aziatische, ook wel Siamese varkens genoemd, waren zwart, licht behaard en hadden een bronskleurige huid. Ter verbetering van de bestaande rassen werden in 1830 Napolitaanse varkens ingevoerd. Deze varkens hadden betere ruggen en hammen. De kleur was zwart met een zachte beharing en een fijne huid.

ZUIDOOST-AZIATISCHE VARKENS

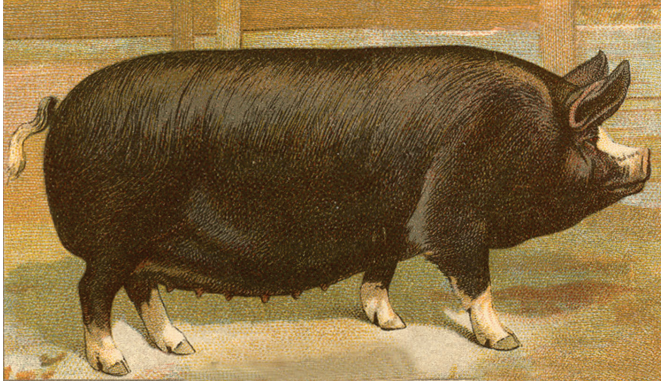

NAPOLITAANSE VARKENS

2.1 | Berkshire-varken

Met invloeden van Zuidoost-Aziatische en Napolitaanse varkens werd in combinatie met oude Engelse Landvarkens het Berkshire-varken ontwikkeld. De typische raseigenschappen, zoals de zwarte kleur met de witte aftekeningen, zijn ontstaan aan het einde van de 18e eeuw en het begin van de 19e eeuw. Op het Berkshire-

varken, zoals het er nu uitziet, heeft ene Lord Barrington een beslissende invloed gehad. Ook de Engelse koninklijke familie heeft op Windsor Castle lang Berkshire-varkens gefokt.

BERKSHIRE-VARKEN

In de 19e eeuw werd het Berkshire-varken ook uitgebreid beproefd in Nederland. De zwarte kleur vormde echter een belemmering. Die kleur werd namelijk geassocieerd met het kwalitatief slechte spek met zwart zwoerd van Poland China-varkens uit Amerika.

Het Berkshire-varken kreeg wel vrij grote invloed op het ontstaan van andere, vooral bonte rassen in zowel West- als Oost-Europa. Op het ogenblik zijn rassen met Berkshire-invloeden uiteraard het Piétrain-varken, het Bonte Bentheimer-varken, het Poolse Pulawy-varken, een aantal bonte Russische rassen en het Canadese Lacombe-varken.

2.2 | Yorkshire-varken

Uit de hiervoor vermelde kruisingen ontstonden voorts een drietal witte Yorkshire-typen, het Small White, het Large White en het Middle White. Op de veredeling van de oorspronkelijke Yorkshire- en Cumberland-varkens zijn de Leicester-varkens van invloed geweest. Deze Leicester-varkens worden geassocieerd met de bekende fokkerijpionier Robert Bakewell (1725-1795). Ook de bekende fokker van het Shorthorn-vee Robert Colling heeft rond 1820 kennelijk een bijdrage geleverd aan de fokkerij van het Leicester-varken. Zo zou het Small White gefokt zijn uit kruisingen van deze vroegrijpe en vette Leicester-varkens met varkens van het Cumberland-Yorkshire-type. Varkens die enige gelijkenis vertonen met de originele Chinese en Oost-Aziatische worden gezien als de voorgangers van het Small White.

Het Small White verdween in de 19e eeuw door een te grote aanleg voor vet en spek, en een te grote mate van vroegrijpheid.

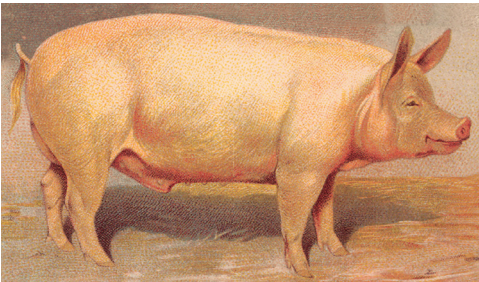
SMALL WHITE

De Engelse wever Josef Tuley van Axley had de beste dieren van het Cumberland–Yorkshire-type, dat aanvankelijk nog meer op het Cumberland en het Middle White leek dan op het huidige Large White. Josef Tuley was de fokker en pionier van het Large White.

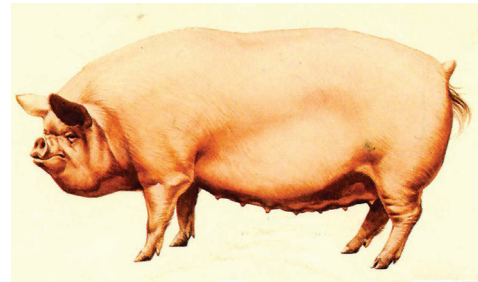
Het onderscheid tussen de drie Yorkshire-typen in Engeland was in de jaren zestig van de 19e eeuw niet altijd zo scherp, getuige mededelingen van ene Eady:

Een beer, bekend onder de naam Arch Trespasser, geboren rond 1860 en gefokt door Mr. Wainman, won drie jaar achtereen op de Royal Show, als jaarling de rubriek van de Small Whites, als tweejarige won hij als een Middle White en als volwassen beer was hij winnaar bij de Large Whites.

Het Large White, ook wel Yorkshire of Groot Yorkshire genoemd, verwierf zich een wereldnaam en werd het meest verbreide varkensras ter wereld.

LARGE WHITE

MIDDLE WHITE

Het Middle White-varken wordt nog gefokt in Engeland, maar is zeer zeldzaam. Het is een vroegrijp varken met een kenmerkend en opvallend kort, ingedeukt neusbeen. In Engeland waren er in 2007 nog 118 fokkers met 398 Middle White-zeugen en 93 Middle White-beren.